Αρχειακός Τόπος Θεόδωρου Κολοκοτρώνη

Αριθμός Τεκμηρίου 0865

Επιστολή του Θεόδωρου Ρηγόπουλου προς τους Βασίλη Δημητρακόπουλο και Λάμπρο Ροϊλό για την εκστρατεία του Γενναίου στην Αττική

30 Μαρτίου 1827

Ταυτότητα Εγγράφου *(Περίληψη)*

Ἐπιστολὴ τοῦ Θεόδωρου Ρηγόπουλου πρὸς τοὺς Βασίλη Δημητρακόπουλο καὶ Λάμπρο Ροϊλό, μὲ τὴν ὁποία τοὺς ἐνημερώνει ἀναλυτικὰ γιὰ τὴν ἐκστρατεία τοῦ Γενναίου Κολοκοτρώνη στὴν Ἀττική. Περιγράφει τὶς θέσεις στρατοπέδευσης καὶ ἀναλυτικὰ τὴ μάχη ποὺ ἀκολούθησε. Ὁ ἀναφερόμενος Βάσιος εἶναι ὁ Βάσος Μαυροβουνιώτης. Ὁ Νικόλτζος Βούλγαρης συγκαταλέγεται ἀνάμεσα στὶς ἀπώλειες τῶν Ἑλλήνων (βλ. καὶ τὰ σχετ.). Ἡ περιγραφὴ εἶναι ἐξαιρετικὰ ἀναλυτική, ἀναφέροντας ἀριθμὸ πληγωμένων καὶ πληροφορίες γιὰ τὶς κινήσεις καὶ τῶν δύο στρατευμάτων. Στὸ τέλος σημειώνει πὼς ὁ γραμματικὸς Ἀναγνώστης ἀκόμη δὲν ἔχει φτάσει, ἐνῶ τὸν ζητοῦσε καὶ ὁ Γεν. Κολοκοτρώνης (βλ. τὰ σχόλιά μας στὸ σχετ. [860]), ἀπόσπασμα ποὺ δὲν περιλαμβάνεται στὴν πρώτη δημοσίευση (ἀπὸ τὸ σημεῖο «Ὁ κὺρ Ἀναγν. καὶ γραμματικὸς ἀκόμη [...]» μέχρι τὸ τέλος τοῦ ἐγγράφου). Μετὰ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ ἐγγράφου, ἀναφέρεται καὶ σὲ λιποταξίες στρατιωτῶν καὶ ἀποστέλλει συνημμένο κατάλογο ὀνομάτων, γιὰ νὰ βρεθοῦν καὶ νὰ τιμωρηθοῦν. Ἡ ἐπιστολὴ συμπληρώνεται τὴν ἑπόμενη ἡμέρα, 30 Μαρτίου, καὶ ἀποστέλλεται στοὺς παραλῆπτες. Ὁ συντάκτης τῆς ἐπιστολῆς περιγράφει ἐξίσου ἀναλυτικὰ στὸ ἀπομνημόνευμά του τὶς μάχες αὐτῶν τῶν ἡμερῶν καὶ σημειώνει μεταξὺ ἄλλων: «Ἔγραφα δὲ καὶ πρὸς τοὺς ἐν τῷ φρουρίῳ Καρυταίνης ἀντιπροσώπους τοῦ Γενναίου Λάμπρον Ῥοϊλὸν καὶ Τουρκοβασίλην, καὶ μίαν πρὸς αὐτοὺς ἐπιστολῶν μου ἦτον εἰς τὴν τυπωθεῖσαν καὶ μήπω δημοσιευθεῖσαν συλλογὴν ἢ ἀπομνημονεύματα τοῦ Γενναίου» (βλ. Θεόδ. Ρηγόπουλος, Ἀπομνημονεύματα, σ. 89). Ὑποθέτουμε πὼς ἀναφέρεται στὴν παρούσα ἐπιστολή.Στὸ τέλος τῆς παροῦσας ἀποστέλλει χαιρετισμοὺς σὲ πρόσωπα, ὁρισμένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα μποροῦμε νὰ τὰ ταυτίσουμε μὲ ἀρκετὴ βεβαιότητα: ὁ «Κορίλας» εἶναι ὁ Ἀδὰμ Κορέλας, ὁ «Νικολέτος» εἶναι ὁ Νικολέτος Ζακύνθιος, ὁ «κὺρ Σπύρος» εἶναι ὁ Σπύρος Καρύδης (βλ. τοὺς ἀκόλουθους τοῦ Θεόδ. Κολοκοτρώνη στὸ Φώτ. Χρυσανθόπουλος, Ἀπομνημονεύματα, τ. 1, σ. 337-341).

Προηγούμενες Εκδόσεις: Ὑπομνήματα, σ. 436-439.

Ἀδελφοὶ κὺρ Λάμπρο καὶ κ. Βασίλη σᾶς προσκυνοασπάζομαι!

Ἔλαβον τὸ ἀδελφικόν σας τῇ 20 τοῦ παρόντος καὶ ἴδον τὰ ἐν αὐτῷ χαίρων διὰ τὴν καλήν σας ὑγείαν. Δικαίως παραπονεῖσθε διότι δὲν σᾶς ἔγραψα ἰδιαιτέρως. Ἀλλ' ἕως ἐδὼ εἰς τὸν δρόμον μας δὲν ἐστοχάσθην κανένα περίεργον νὰ σᾶς ἰδεάσω, οὔτε ἐδὼ φθάσαντες εὕρομεν μέσον νὰ σᾶς γράψωμεν. Τώρα λοιπὸν ὁποῦ ἐτύχαμεν εὐκαιρίας, σᾶς εἰδοποιῶ λεπτομερῶς τὰ καθ' ἡμᾶς ἐδῶθεν νέα. Ἐφθάσαμεν ἐδὼ κατὰ τὰς 20 τοῦ παρόντος. Πρὶν τοῦ Γενναίου ἐστάλησαν ἐμπρὸς οἱ Ἀρκουδορεματίτες, Ἀλωνιστιότες, Μαγουλιανίτες, Φαναρίτες καὶ ἄλλοι, καὶ ἅμ' ἦλθον εἰς τὰς 18, ἀκροβολίσθησαν μὲτοὺς ἐχθροὺς ὀλίγον ἔξω ἀπὸ τὰ ταμπούρια τους. Μετὰ δύο ἡμέρας [[πρὶν]] τοῦ ἐδὼ ἐρχομοῦ μας ἔγινεν ἀπόφασις καὶ ἐκάμαμε διὰ νυκτὸς ἕνα ταμπούρι μὲ πάλους εἰς τὸν κάμπον, τὸ ὁποῖον ἐπειδὴ ἦτον μεταξὺ τῶν ἐδικῶν μας καὶ τοῦ Πειραιῶς τὰ ταμπούρια, ἔκοπτε τὴν διάβασιν μετὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ἐχθρῶν καὶ τοῦ Μοναστηρίου καὶ ἄλλων ταμπουρίων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ὁποίων ὑπερτερεῖ τῶν 3 χιλιάδων καὶ οὕτως ἦσαν εἰς ἀπόφασιν (ἂν σωστὰ ἐσχεδιάζετο τὸ ταμπούρι ἐκεῖνο), οἱ ἐχθροὶ ἐκεῖνοι ἢ νὰ προσκυνήσουν ἐκ τῆς πείνας, ἢ νὰ φύγουν διὰ νυκτὸς μὲγιουρούσιν. Ἀλλὰ κακῇ τύχῃ καὶ εἴτε διὰ τοῦ μεγάλου θάρρους μας καὶ ἐμψυχώσεως, ἀδελφοί, εἴτε διότι ἦτον ἀπὸ Θεοῦ, δὲν τὸ ἐπιάσαμε καὶ ἓν ἄλλο τζουρουμάκι, λόφον, τὸ ὁποῖον ἦτον ἐκεῖ πλησίον τῆς ἐχθρικῆς διαβάσεως. Καὶ τὴν ἐπερχομένην νύκτα ἔπεσε μία μεγάλη ἐχθρικὴ δύναμις καὶ ἔκαμε ταμπούρι δυνατὸν κρυφίως. Οἱ ἐδικοί μας ἀπὸ τὸ ἡμέτερον ταμποῦρι τοὺς ἐσκέφθησαν, καὶ ἔδοσαν τὴν εἴδησιν τοῦ Καραϊσκάκη ὅστις χωρὶς νὰ φωνάξῃ τοῦ Γενναίου, ἐπῆγεν εἰς τὸ ταμποῦρι, καὶ ἔκραξεν ὀνομαστικῶς τοὺς Μωραΐτας (οἱ ὁποῖοι εἶναι ἕως 300 καὶ ἄλλοι τόσοι Ῥουμελιῶται μὲτὸν ἀντιστράτηγον καὶ Βάσιον) καὶ ἀφοῦ τοὺς ἐφιλοτίμησεν ἀρκετά, τοὺς ἔκαμε νὰ πέσουν μὲτὰ μούτρα εἰς τὸ ἐχθρικὸν ταμποῦρι. Οἱ ἐχθροὶ

ἄδειασαν τὰ τουφέκια καὶ πιστόλαις τους καὶ οἱ ἐδικοὶ μας ἔπεσαν εἰς τὸ ταμποῦρι τῶν ἐχθρῶν κοντά. Ἔφυγαν οἱ ἐχθροὶ καὶ ἐκρύφθησαν ἐξ αὐτῶν μέσα μόνον πέντε ἀπὸ τὸν φόβον τους. Ὁ Νικόλτζος Βούλγαρης, ὁ ἀγιουτάντης τοῦ ἀντιστρατήγου καὶ ὁ τρουμπετιέρης του ἐρρίχθηκαν μέσα εἰς τὸ ἐχθρικὸν ταμποῦρι καὶ ἔσφαξαν τοὺς ἐχθρούς, καὶ ἐνῷ ἐπερίμεναν καὶ τοὺς ἄλλους ἐξοπίσω, συνεργείᾳ διαβόλου, κἀποιος λέγει ὅτι ἐλαβώθη ὁ Καραϊσκάκης, καὶ εὐθὺς οἱ ἔξω Ἕλληνες ἐτζάκισαν ἀκράτητοι. Οἱ ἐχθροὶ βλέπωντες τοὺς ἐδικούς μας φεύγωντας, ἐγύρισαν ὀπίσω καὶ ἔσφαξαν τοὺς τρεῖς ἐδικούς μας πεσῶντας μέσα, ἐπῆραν καὶ τὴν τρομπέταν, ἔτζι λοιπὸν ἐτελείωσεν αὐτή ἡ μάχη. Ἐπληγώθη ἕνας Ἀρκουδορεματίτης δικός μας, δύο Λ<ε>ονταρίτες ἐλαφρά, καὶ ἄλλοι τρεῖς ἐκ τῶν ἄλλων σωμάτων, καὶ οἱ τρεῖς σκοτωμένοι. Οἱ ἐδικοί μας χωρὶς νὰ φοβηθοῦν διόλου, κάθονται ἐκεῖ μεγαλέμψυχοι. Δέχονται καὶ ἀπὸ καμμιὰ τριανταριὰ κανόνια τὴν ἡμέραν, ὅμως δὲν βλάπτωνται τίποτε. Οἱ ἐχθροὶ ἀπὸ τὰ ἐδικά μας κανόνια βλάπτονται πολύ, διότι ὁ τόπος [[εἰς]] τὸν ὁποῖον βαστοῦν εἶναι πετρώδης. [[καί]] Προχθὲς τῶν Βαΐων, ἠθελήσαμεν νὰ κάμωμεν λάφυρα μὲ την καβαλαρίαν μας ἕως πλησίον τῆς Ἀθήνας, ἐπειδή ἀπ' ἐδῶ [[εἶν]] ἀπέχει δύο ὥρας ἡ Ἀθήνα· καὶ ἦταν ἕνα τζουμάρι ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀπεράσουν οἱ καβαλαρέοι μας νὰ ὑπάγουν. Ἔστειλε λοιπὸν κατὰ λάθος ὁ ἀρχηγὸς Καραΐσκάκης 50 μόνον στρατιῶτας νὰ τὸ βαστίξουν ἕως νὰ ἐπιστρέψουν οἱ καβαλαρέοι, ἐδόσαμεν ὅλοι τ' ἀλογά μας, καὶ ἐκαβαλικεύσαμεν μερικοί, ἐκαβαλίκευσαν ὁ ἀρχηγὸς καὶ ὁ Γενναῖος ὄντας πρωΐ, καὶ ἐπροχώρησαν ἕως μία ἥμιση ὥρα ἐμπρός. Ἐνῷ λοιπὸν ἐπλησίαζαν εἰς μίαν μεγάλην ἀγέλην ἀλόγων, αἵφνεις βλέπουν τοὺς ὁποίους ἐβαστοῦσαν τὸ τζουμάρι ἐδικούς μας καὶ ἔφευγαν, ἐπειδή τοὺς ἔπεσαν ἕως χίλιοι Τοῦρκοι ἐπάνω, καὶ δὲν ἠμπόρεσαν ν' ἀνθέξουν. Οἱ καβαλαρέοι βλέποντες εἰς τὸν ὁποῖον μέγαν κίνδυνον ἔπεσαν, ἐβιάσθησαν νὰ ἠμπορέσουν νὰ προκαταλάβουν τὸ τζουμάρι, ἀλλ'ἀπέτυχον, διότι τὸ εἶχον οἱ ἐχθροί. Ἔτζι λοιπὸν τοὺς ἐπλάκωσαν καὶ ἕως 300 καβαλαρέοι ἐχθροὶ μὲτὸν Κιουταχήν, καὶ ἐβιάσθησαν νὰ περάσουν μὲγιουροῦσι. Τὸ ἔκαμαν, καὶ δόξα τῶ ἁγίῳ Θεῷ, ἐνῷ ἐλέγαμεν ὁποῦ εἴμεθα ἄντικρυ ὅτι δὲν θὰ γλυτώσῃ τινάς, ἐπέρασαν ἀβλαβεῖς. Ἐφονεύθη μόνον ὁ σουϊταρὴς τοῦ Χ″ Μιχάλη, καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς τακτικοὺς τῆς καβαλαρίας μὲ τοῦ Νταῆ Νικόλα τὸ ἄλογον, ἐπιάσθη καὶ κατεσφάγει. Ἀφοῦ ἀπέρασαν οἱ ἐδικοί μας ἐστάθησαν κατάκαμπα καὶ ἐκαρτέρεσαν τὴν ἐχθρικὴν καβαλαρίαν μὲμεγάλην ἀνδρίαν· ἐστείλαμεν ἀπ' ἐδὼ δύο φοραῖς μιντάτι ἀπὸ τοὺς ἰδικούς μας καὶ ἐξηκολούθει ὁ πόλεμος καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη πεισματωδῶς· οἱ ἐχθροὶ ἦσαν ἕως 4 χιλιάδες, πεζοὶ καὶ καβαλαρέοι, ἀλλ'εἶχον καὶ δυνατὸν ταμποῦρι· οἱ ἐδικοί μας πεζοὶ ἦσαν ἕως 400 κατάκαμπα καὶ 250 καβαλαρέοι· ἔκαμαν γιουροῦσι οἱ ἐδικοί μας καὶ ἐκυνήγησαν τοὺς Τούρκους ἕως εἰς τὴν ῥίζαν τοῦ βουνοῦ. Ἐφόνευσαν πολλοὺς Τούρκους, ἀλλὰ δὲν ἐτελείωσεν ὡς ἐδῶ ἡ μάχη· οἱ ἐχθροὶ ἐμψυχωμένοι ἀπὸ τὸν Κιουταχήν, καὶ ἔχοντες καὶ αὐτὸν ἐμπρός, καὶ βοηθούμενοι καὶ ἀπὸ ἄλλας τρεῖς χιλιάδας πεζικόν, ἐφώρμησαν εἰς τοὺς ὀλίγους ἐδικούς μας, τοὺς εἰς τὸν κάμπον μὲμεγάλην καὶ δυνατὴν ταραχήν, καὶ ὅλοι μ' ἕνα στῆθος. Οἱ ἐδικοὶ μας δὲν τοὺς ἐτουφέκισαν· ἕως ὅτου ἐπλησίασαν πολλὰ κοντά, καὶ τότε ἀνάψαντες μίαν φωτιάν, Κύριος οἶδε, πόσοι ἔπεσαν· ἔφριξεν ὁ ἥλιος, ἀδελφοί, εἰς ἐκείνην τὴν συμπλοκὴν οὔτε Τοῦρκος, ἐγνωρίζετο οὔτε χριστιανός! Ἐσφάγισαν πολλοὶ ἐχθροί, ἀλλὰ νὰ ἰδῆτε ἕνα θαῦμα, ὁ Θεὸς ἐκεῖνος, ὅπου ὑπερασπίζεται ἀπ' ἀρχῆς τὴν Ἑλλάδα, διεφύλαξεν ὅλους τοὺς ἐδικούς μας· δὲν ἔπαθε τινὰς τίποτε, εἰμή τὸ ἄλογὸν μου ἐπληγώθη, τοῦ τζαούση ἐσκοτώθη, καὶ ἕνα τοῦ ἀρχηγοῦ καὶ δύο καβαλαρέοι ἐπληγώθησαν· ὡς τόσον οἱ ἐχθροὶ ἐγύρισαν μὲμεγάλην τους καταισχύνην. Τοὺς ἐστείλαμεν καὶ πάλιν βοήθειαν τῶν ἐδικῶν μας ἀπὸ ὀλίγους Μωραΐτας, ἐπειδή ἐφοβούμεθα ν' ἀφήσωμεν τὰ ταμπούρια μοναχά. Τ' ἄλλα ταμπούρια, ἀγκαλά, καὶ μακρυνὰ δὲν ἔστειλαν βοήθειαν· τοὺς Τούρκους τοὺς ἐμάζωξαν ἀπὸ ταῖς τρεῖς μεριαῖς στενά, καὶ ἄρχησαν νὰ ἐμβαίνουν εἰς τὰ ταμπούρια των· ἐκεῖ ἐπληγώθη ὀλίγον ὁ Παλίλης, ὁ Γεώργης Βιλιζιότης καὶ ἕνας τοῦ Μελίου καὶ ἕνας τοῦ Μπαρμπητζιότη· ὅμως ὅλοι ἐλαφρά. Τοιουτοτρόπως λοιπὸν ἐτελείωσε καὶ αὕτη ἡ μάχη μὲλαμπρὰν τῶν Ἑλλήνων νίκην. Δύο Ἕλληνες πρὸ πολλοῦ μὲτοὺς ἐχθροὺς ὄντες, ἔφυγαν προχθὲς καὶ ἔφεραν καὶ τὴν τρομπέταν, τὴν ὁποίαν μᾶς εἶχον παρμένην εἰς τὴν προλαβοῦσαν μάχην· εἰς τοῦτο ὁ Κιουταχῆς ἤθελε νὰ σκάσῃ, διότι ἤθελε νὰ τὴν στείλῃ τοῦ Σουλτάνου. Ἠθέλησε νὰ μᾶς ἀδειάσῃ πολλὰ ταμπούρια καὶ τὸ μοναστῆρι, ἀλλὰ δὲν τὸ ἄφησαν οἱ Ἀλβανίτες. Καὶ ἤθελον ἐλευθερωθοῦν αἱ Ἀθῆναι εἰς τρεῖς ἡμέρας ἂν ἤθελε τὸ ἀκολουθήσῃ. Μελετοῦμεν νὰ κάμωμεν ἀπόψε καὶ ἕνα ἄλλο ταμποῦρι καὶ ἂν δώσῃ ὁ Θεὸςκαὶ στερεώσωμεν, θὰ δώσωμεν πολλοὺς ἐχθροὺς τοῦ διαβόλου. Ἐτοῦτοι οἱ Τοῦρκοι, ἀδελφοί, εἶναι παρόμοιοι μὲἐκείνους τῆς πρώτης πολιορκίας τῆς Τριπολιτζᾶς, καὶ τοιοῦτοι ἐκατήντησαν, ὥστε ἐὰν δώσῃ ὁ Θεὸς καὶ πολεμήσωμεν μίαν ἄλλην φοράν, σᾶς βεβαιῶ, ὅτι τὰ βλαχάκια θὰ τοὺς πιάσουν ὅλους ζωντανοὺς πεζοὺς καὶ καβαλαραίους. Αἱ Ἀθῆναι ὑπάγουν καλά, διότι ἐμψυχώθησαν ἀπὸ τὰς εἰδήσεις τὰς ὁποίας ἔλαβον ἀπὸ ἕνα ἐπίτηδες ἐκεῖ φθάσαντα ἀβλαβῶς ἐδικόν μας, καὶ ὁ ὁποῖος ἐγύρισεν ὀπίσω πάλιν· τοὺς ἐπληροφόρησε τὸν ἐρχομὸν τοῦ Κόχραν καὶ Τζούρτζ, τὰ ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ ὅλα, καὶ τὸν ἐρχομὸν τοῦ Γενναίου, καὶ ἔκαμαν ἀπόφασιν νὰ βαστάξουν ἓξ μῆνας, ὅμως νὰ κάμωμεν καὶ ἡμεῖς ἀπέξω δουλειά. Σήμερον ἀκροβολισθέντες οἱ ἐδικοί μας μετὰ Τουρκῶν ὀλίγων, ἐπληγώθη πολλὰ ἐλαφρὰ καὶ ὁ Λιὰς Κραμποβίτης.

Σήμερον ἠαΰριον προσμένομεν καὶ τοὺς Σουλιῶτας καὶ πολλοὺς Μωραΐτας μὲτὸν Σισίνην καὶ Πετιμεζάδες καὶ Λεχουρίτην· καὶ σὰν ἔλθουν αὐτοί, θὰ γίνῃ καλητέρα δουλειά. Ὁ Γενναῖος μὲτὸν Καραϊσκάκην τὰ πηγαίνουν πολλὰ καλά, τὰ χαλλοῦν ὅμως ὅταν ὀνομάζῃ τοὺς Μωραΐτας σαποκοιλιαῖς, καὶ τὸν πειράζει πολὺ ὁ Γενναῖος. Περιμένεται καὶ ὁ Γόρδων μὲ τρεῖς χιλ(ιάδας) μισθωτοὺς Κρῆτας καὶ ἄλλους ἐξ ἰδίων ἐξόδων αὐτοῦ καὶ τοῦ Κοχράνου. Αὐτὸς ὁ εὐλογημένος ἄνθρωπος ὁ Κόχραν ὑπόσχεται πολλὰ καὶ μεγάλα πράγματα, καὶ ἐκστρατεύει ἐντὸς ὀλίγου μὲ τὴν ἁρμάταν, καὶ μὲ4 χιλ(ιάδας) ναῦτας μισθωτούς. Ὡς τόσον ὑπεγράφη στολάρχης τῆς βοηθητικῆς ναυτικῆς δυνάμεως τῶν Ἑλλήνων. Καταγίνονται οἱ καλοὶ πατριῶται νὰ ὑπογράψουν καὶ τὸν Τζόρτζην ἀρχηγὸν τῆς ξηρᾶς καὶ πρόεδρον τὸν Καπποδίστριαν· καὶ εἴθε νὰ ἔλθουν εἰς τέλος διότι εἶναι μεγάλη σωτηρία τῆς Πατρίδος μας. Ὁ κὺρ Ἀναγν. καὶ γραμματικὸς ἀκόμη νάλθουν θέλουν ἀπὸ τὸν Γέρον. Ἐλπίζεται κάτι τί, πλὴν ὅταν δὲν τὸ βλέπωμεν ξυνιζόμεθα. Τὰ ἐδῶ ἐσωτερικὰ τοῦ κονακίου μας ὑπάγουν πολλὰ καλά. Ἀκολούθως θέλει σᾶς ἐξιστορήσω περιστατομένως ὅ,τι ἤθελε διατρέξοι. Ἀσπάζομαι τοὺς καπεταναίους Κορίλαν, Ἀνάστον, Νάσιον, Νικολέτον καὶ ὅλους τοὺς συντρόφους. Οἱ ἐδικοί μας ὅλοι σᾶς ἀσπάζονται ὑγιαίνοντες. Τὸν κὺρ Σπύρον, κὺρ Ἀναγ. Χαροκόπον, τὸν Γεροβασίλην καὶ ὅλους τοὺς πατριῶτας ἀσπάζομαι.

Μένω ἐν τοσούτῳ ἐν εἰλικρινείᾳ καὶ σέβας
Τῇ 29 Μαρτίου 1827 ἐκ τοῦ στρατοπέδου τῆς Ἀττικῆς

Ὁ πρόθυμος υἱὸς καὶ ἀδελφός σας
Θ. ῥηγόπουλος

Ταύτῃ τῇ ὥρᾳ ἄναψε τουφέκι κατὰ τὸν Πείραιᾶ μετὰ τῶν ἐχθρῶν πλὴν ἔσε[...] βέβαιοι ὅτι ὁποιοσδήποτε πόλεμος γίνῃ τελειώνει μὲνίκην τῶν Ἑ[λλή]νων, καὶ μὴν ἀμφιβάλλετε εἰς τοῦτο, ἐπειδή οἱ ἐχθροὶ εἶναι διόλου Ἑβραίοι καὶ οὕτω τοὺς ὀνομάζομεν. Ἐμάθομεν καὶ τὰ ἐδικὰ σας πράγματα πλὴν ὅσον μᾶς ἐχαροποίησαν αὐτά, ἄλλον τόσον μᾶς ἐλύπησαν αἱ λεηλασίαι τοῦ ἐχθροῦ τὰς ὁποίας ἔκαμε εἰς αὐτὰ τὰ μέρη. Δὲν ἐτολμήσαμεν νὰ τὸ εὐγάλωμεν ἀπὸ τὸ στόμα μας, διότι οἱ Ἕλληνες ἠμπόρουν νὰ μᾶς κακίζουν, καθὼς κρυφίως μᾶς ἔφυγαν καὶ ἄλλοι πολλοί. Ἡ εὐχαρίστησις τοῦ Γενναίου εἶναι ὅτι τοὺς τοιούτους νὰ μὴν τοὺς ἀφήσετε εἰς τίποτε, καὶ αὐτοὺς εἰς τὸ μπουντροῦμι ἕως ν' ἔλθοι. Εἰς τὸν Ἀμπελανίτην ὅμως χρειάζεται δεκαπλάσια παιδεία διότι ἔσυρε μαζύ του [...] στρατιώτας. Τὸ σῶμά μας ἀναβαίνει ἕως τοὺς χιλίους περίπου, ἀλλὰ κάλι[...] νὰ μ[...] μερικοὺς μανκούφιδες Φαναρίτας Σταυροχώρι, γιατὶ μᾶς ἐντρόπιασα[ν] να θ[...] του οἱ Κωμιῶται μᾶς ἔφυγαν καὶ αὐτοὶ νὰ λάβουν ἐκεῖνα ὅπου καὶ οἱ [...]λοι [...] Τουρκοβασίλη! Ψημένους κάμε τους ὅλους, ἂν εἶσαι χριστιανός, [...] χωριστὰ [...]ὸ τοὺς ἄλλους ὅλους, ἐγὼ τρώγω ἀπὸ τὰ σκουτιά μου γιὰ δαύτους. Δὲν ὑπο[φέρω] ν' ἀκούω τοὺς Πελοποννησίους Ἑβραίους, καὶ ἠθὰ τὸ δείξωμεν ἠθὰ μείνωμεν ὅλοι ἐδῶ [...] ἔμεινε τὸ παρὸν ἕως σήμερον. Καὶ σᾶς προσθέτω μὲμεγάλην λύπην τὰ ἀκόλουθα. Τὸ βράδυ ἠθέλησεν ὁ Γενναῖος νὰ κάμῃ σιασιρμὰ εἰς τὸ ταμποῦρι τῶν ἐχθρῶν τὸ πλησίον τοῦ ἐδικοῦ μας κατὰ τὸν κάμπον, καὶ τόσον τοὺς ἐπροχωρήθη, ὥστε κατήντησαν μπουῦκα μὲμπουῦκα. Ἐκεῖ ἐσκοτώθη ὁ κ. Γιάννης Καστρίτης καὶ ὁ Μιλιόνης, ἐλαβώθη καὶ ὁ Φώτης Δημητζανίτης ὀλίγον. Πόσον μᾶς ἐλύπησεν αὐτὸ τὸ συμβάν, εἶναι ἀπερίγραπτον. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι ἐχάθησαν τοῦ κάκου ἀπὸ τὴν τρέλλαν τοῦ Γενναίου, ὅστις ἦτον πλέον ἐμπρὸς ἀπὸ αὐτοὺς ὁποῦ ἐφονεύθησαν καὶ [...]ῃ πάλιν [[το]] ἔτζι, θὰ μᾶς ἰδῆτε καμμιὰ φορὰ νὰ ἔλθωμεν μὲτὰ χέρια στὸν κόρφο, ὁ Θεὸς ὅμως μή τὸ δώσῃ ποτέ!!! Ὁ Γενναῖος εἰς τοῦτον τὸν πόλεμον ἐμβαίνει πολὺ καὶ ὁ Θεὸς βοηθός. Τοῦτο τὸ κάμνει διὰ σέκτρα μὲτοὺς Ῥουμελιότας, νὰ τοὺς ἀποδείξῃ τὴν παλικαριὰ τῶν Μωραΐτων, καὶ ὅλοι τὸ θαυμάζουν, τὸ στοχάζονται φανερὰ τρέλλα.

Τῇ 30 Μαρτίου 1827
ὁ ἴδιος

Ὁ κ. Γενναῖος σᾶς ἀσπάζεται ὅλους. Δὲν ἔχει καιρὸν νὰ σὰς γράψῃ. Περικλείεται κατάλογος τῶν λειποτάκτων καὶ κάμετε τὸ πρεπούμενον τόσον εἰς αὐτούς, καθὼς καὶ εἰς ὅλους ὁποῦ σᾶς γράφω. Ὁ Γέρος κατ' αὐτὰς εἶναι αὐτοῦ καὶ θέλει σᾶς οἰκονομήσῃ ζαερέδες. Ὁ Γενναῖος ἀπὸ ἐδῶ τὶ νὰ σᾶς κάμῃ. Ὅμως μοῦ εἶπαν ἂν ἔχετε ἔλλειψιν πολλύ, ἀρχήσατε τὸ ἐντ[..]ριον παξιμάδι καὶ στέλλει τὸν Ἀναστάσην εἰς Ναύπλιον καὶ κάμνει καλήτερα παξιμάδια καὶ στέλλει αὐτοῦ.

[πλαγίως, στὴν α΄ σελίδα:]
Τοὺς κυρίους δημογέροντας προσκυνῶ. Ἐξόχως τὸν διδάσκαλόν μου, τοῦ ὁποίου τὴν συγχώρησην διότι δὲν

τοῦ γράφω ἰδιαιτέρως. ἀσπάζομαι καὶ τὸν ἀδελφὸν κὺρ Διαμαντήν.

[ἐπὶ τοῦ νώτου:]
Τὸ γράμμα νὰ τὸ ἀνοίξετε μὲπροσοχὴν διότι εἶναι ὅλον γραμμένον

[ἀπὸ ἄλλο χέρι:]
ἀρ. 18
30 Μαρτίου 1827
ἐκ τοῦ στρατοπέδου Ἀθηνῶν

[ἐπιγραφὴ διεύθυνσης:]
Πρὸς τὸν εὐγενέστατον κύριον Λάμπρον Ῥοΐλὸν καὶ πρὸς τὸν γενναιότατον κ. Βασίλειον Δημητρακόπουλον
Εἰς τὸ φρούριον Καρυταίνης

μντάτι / ἰμντάτι (τουρκ. imdat) = βοήθεια, ἀρωγή

ἀγκαλά (μεσν.) = ἂν καί, μολονότι

μπούκα (ἰταλ. buca) = εἴσοδος, ὑπόνομος

ζαερέδες = τρόφιμα, ἐφόδια διατροφῆς ἀνθρώπων καὶ ζώων

Αριθμός Τεκμηρίου
0865

Τίτλος
Επιστολή του Θεόδωρου Ρηγόπουλου προς τους Βασίλη Δημητρακόπουλο και Λάμπρο Ροϊλό για την εκστρατεία του Γενναίου στην Αττική

Ημερομηνία Σύνταξης
30 Μαρτίου 1827

Τόπος Σύνταξης
στρατόπεδο Αττικής

Συντάκτης
Ρηγόπουλος Θεόδωρος

Αποδέκτης
Δημητρακόπουλος Βασίλης
Ροϊλός Λάμπρος

Είδος Εγγράφου
Πρωτότυπο

Διαστάσεις
220mm × 315mm

Αρ. Φύλλων
2

Γλώσσα
Ελληνικά

Προέλευση
ΑΡΧΕΙΑΚΟΣ ΤΟΠΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ

Διεύθυνση
kolokotronis-archive.org/items/code/0865

Μεταγραφή-Σχολιασμός: Βασίλης Παναγιωτόπουλος, Δημήτρης Δημητρόπουλος, Βαγγέλης Σαράφης, Σάκης Δημητριάδης
Έλεγχος μεταγραφής: Αγαμέμνων Τσελίκας

Creative Commons Αναφορά Δημιουργού - Μη Εμπορική Χρήση 4.0 Διεθνές (CC BY-NC 4.0).

